

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 5: Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, lov om børns retsstilling, lov om påligningen af indkomstskat til staten og lov om en børnefamilieydelse. (Større privat ansvar for forsørgelse, målretning af særligt børnetilskud og forhøjelse af grænse for modregning i børnefamilieydelsen).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 7/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

René Skau Johansen (S):

Det her lovforslag indgår i finanslovforhandlingerne. Her er det så en besparelse på det sociale område, det drejer sig om, og det er selvfølgelig aldrig nemt at skulle skære ned på det sociale område.

Det er et delmål for Socialdemokratiet, at en besparelse ikke går ud over de svageste. I det her tilfælde må det ikke gå ud over børnene, og jeg mener, at det her lovforslag tager fat på den udfordring; altså at skulle spare 200 mio. kr. og samtidig undgå, at børn bliver klemt.

Lovforslaget sikrer en besparelse på ca. 200 mio. kr. En del af de penge hentes ved at give kommunerne en større mulighed for at modregne restancer på dagtilbudsområdet og andre beslægtede områder. Resten af besparelsen hentes ved at ændre forholdet mellem private og offentlige bidragsydere i skilsmisefamilier.

Det ordinære børnetilskud sænkes, og normalbidraget hæves tilsvarende. På jævnt dansk

kan man sige, at bidragsyderen skal betale 100 kr. mere om måneden til sit barn. Det samlede beløb nedsættes det ordinære børnetilskud med. Det er kernen i lovforslaget, det er besparelsen.

Det vil sige, at der ikke sker en indkomstnedgang hos den forælder, der har ansvaret for barnet i det daglige, og som i forvejen har nogle betydelige udgifter til barnet.

I Socialdemokratiet er vi glade for, at der sikres en fordeling af midlerne, så de svageste, dem, der lever af sociale pensioner eller lignende, ikke stilles dårligere. Det er meget væsentligt for Socialdemokratiet, at en besparelse ikke stiller de svageste dårligere.

I Socialdemokratiet er vi også tilfredse med, at lovforslaget prioriterer barnets tarv højere end at sikre forældrenes interesser – de skal nok klare sig. Det handler derfor om at sikre en besparelse, uden at barnet lider under den.

Flere foreninger har i deres høringssvar til lovforslaget hævdet, at den forøgede udgift, forældene skulle have til deres barn, oftest faderen som bidragsyder, vil medføre, at flere fædre vil opgive at se deres børn efter en skilsmisse. Jeg forstår ikke helt den reaktion. 100 kr. kan være mange penge for nogle mennesker, men at det skal være udslagsgivende for, om man vil bevare kontakten til sit barn, kan jeg ikke forstå.

Til sidst mener jeg også, at der sendes et vigtigt signal med ændringen af forholdet imellem private og offentlige bidragsydere. Privates økonomiske ansvar over for deres børn skærpes. Det er nemlig ikke kun et socialt og følelsesmæssigt ansvar, der følger med, når man får børn. Der er også et økonomisk ansvar.

Derfor er det kun rimeligt, at private yder mere, når der skal spares penge.

Vi skal ikke glemme, at det offentlige fortsat bidrager med en betydelig sum penge til skilsmisseramte familier. 36 pct. – over en tredjedel af de danske børn – oplever, at deres forældre bliver skilt. Vi skal sikre, at børnene ikke bliver tabere ved en skilsmisse, som i forvejen er en smertefuld proces.

Med det her lovforslag sikrer vi, at det samlede bidrag, nemlig normalbidraget og det ordinære børnetilskud, forbliver uændret. På den måde sikrer vi barnets tarv, og vi sikrer også en vigtig besparelse på finansloven.

Socialdemokratiet tilslutter sig forslaget.